

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

77. De Ecclesiae S. Martini consecratione. Refellitur Marcellinus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

ie&um dicitur, constituit vt Episcopalis esset Cathedra. Ergo non à Willibrordo, sed à Bonifacio constituta est Traiecti Episcopalis Cathedra. Respr. Verba Hucbaldi si accipantur vt sonant, erronea sunt: euidenter namque constat tum ex testimonio V. Bedæ supra, tum ipsiusmet Bonifacij Willibrordo coætanei Legati Apostolici Germanici & post obitum S. Willibrordi Episcopij Ultraiectensis directoris & administratoris Epistola mox producta S. Willibrordum annuente & adiuuante Pipino Herstallo sedem Episcopalem in loco & Castello quod Wiltaburgum & Traiectum dicitur, constituisse. Verum benigne exponi potest Hucbaldus, vt intelligatur Bonifacius sedē constituisse id est quasi mantenentia ex autoritate sua Apostolica eam continuasse Episcopum substituendo, sua defensione stabilijffe contra Colonenses illam sibi vindicare aut abolere nitentes, quemadmodum ex Epistola Bonifacij est scire.

DISSERTATIO LXXVII

De Ecclesiæ S. Martini consecratione.
Refellitur Marcellinus.

DE extru&ta Ecclesia S. Martini subiungit immediate Marcellinus supra: *Quam Ecclesiam per primitiuam benedictionem SS. Willibrordus & Swibertus Episcopi cum cæteris confratribus proprijs manibus benedicendo consecrarunt.* Quid hic intelligat per primitiuam benedictionem? an primitiuam id est primam respectu Ecclesiæ consecrande quæ antehac nullam aliam benedictionem susceperat; an primitiuam respectu Willib. & Swiberti, quod sit prima benedictio consecratiua quæ

K k 2

S. Willibrordus

S. Willibrordus exercuit & quasi primitiæ muneris eius Episcopalis? Non enim legitur antè ille alibi aliquam Ecclesiam consecrassè. Prior sensus admitti potest, non tamen vsque adeo cõgruè, nec puto à Marcellino intentum. Supprior secundum ipsummet Marcellinum falsus est si ambos Willibrordum & Swibertum intelligas, quemadmodum intelligendi veniunt: nã fuerit prima à S. Willibrordo, non fuit prima consecratio impensa Ecclesiæ à S. Swiberto. Ipsummet hoc docet Marcellinus cap. 11. quo facta S. Swiberti ante aduentum S. Willibrordi è Roma refert: *Conuertebat vero in absentia S. Willibrordi sua dulcissima predicatione fere totum Comitatum Teisterbandia in quo construebantur Ecclesia multis in locis aut templa Idolorum consecrabantur in Ecclesias Christi & Sanctorum vixote Ecclesiã S. Vincentij Martyris in Sandwich prope Tilam: in Arkel in honorem S. Dei Genitricis Virginis Maria: In Hornar in honorem S. Dionisij Areopagita: in Stoerrefort, in Audtbeusden, in Aelborch, in Woendricbem, In Giesen, In Ryswich; In Almkercke, in Malsen, in Erkum, In Auesæet & in pluribus alijs locis, quas cum magna deuotione ipse consecrauit.* Ita ille, vt consecratio primæ Ecclesiæ Traiectensis fuerit S. Swiberti plusquam decima tertia, non primitiua, non prima. Quid hic? Quid obstat hunc textum siue falsum, siue absonum esse sicuti alij multi declarati? Vt cūque sit (nolo enim Authoris aut qui toties peccat verba defendere) Ioannes Becanus vetustus Pontificum Ultraiectensium Scriptor & mea sententia vulgato Marcellino vetustior, rectius in numero singulari: *Nam eandem Ecclesiam (S. Martini) per primitiuam benedictionem sua manu propria consecrauit, scilicet Willibrordus; & ordinatijs.* Vnus Episcopus solet proprijs manibus Ecclesiam benedicendo consecrare, non duo simul proprijs manibus,

Post

Post consecratam Ecclesiam nullis interpositis addit Marcellinus: *Deinde mortuo Radbodo Rege Frisonum, Christiani liberè permisi sunt ubiq; per Frisiam publice Euangelium Christi predicare. Quapropter prefati Sancti Episcopi cum Sacerdotibus & Clericis Hollandiam & Frisiam ubiq; peruagantes, &c.* Nimirum statim post consecrationem primæ Ecclesiæ Traiectensis Radbodus est mortuus ante annum 700. ante Pipinum, ante ea quæ sequentibus capitibus narrantur: & S. Swibertus Radbodo supervixit, quo mortuo liberius cum cæteris per Frisiam Euangelisavit. Ut belle personam suam hic agit larvatus Marcellinus. Radbodus diu post consecrationem dictam in viuis perstitit: multis turbis & cladibus Frisiam Citeriorem Austrasiamque affecit: S. Swiberto supervixit. In confesso sunt hæc, nec ullus peritus historicus reclamat. Quomodo ergo tam cito è manibus Marcellini labitur Radbodus? quomodo Radbodo mortuo prædicavit S. Swibertus, qui ante Radbodum fuit mortuus? verum est Radbodo sublato S. Willibrordum & Bonifacium ex Germania reducem, liberius per vasta Frisæ vexillum fidei extulisse, sed hoc demum post annum 710. aut 720. quo interiit Radbodus. Quare, etsi librum Marcellini admitteremus, hoc loco verba illa aduentitia, extranea sunt, & falsa. Eam liberam prædicationem huc accersit quisquis esset interpolator. Ac ex narrationis contexione incongruum est dicere hic ab Authore factam anticipatam narrationem.

Quædam sequentia istius capituli 13. ut nomina Hollandia, Lotharingia, &c. supra discussimus. Nomina Pagorum, quorum Ecclesias consecrasset Swibertum supra retulit Marcellinus, mihi etiam de nouitate sunt suspecta. Sed nolo his immorari.